

ACLARIMENTS

Sobre BUTLLETÍ, II, 8 : A Menorca les paraules *gos*, *gossa*, són completament desconegudes, i si hi ha qui les coneix no les usa mai. Tenim, en canvi, les similars *cus*, *cussa* i *quis*, *quissa*, amb els diminutius usadíssims de *quissó*, *quissona*, que tindran la mateixa arrel de *gos*, *gossa*. Per al «*canis familiaris*» la paraula corrent es *ca* com a col·lectiva i per assenyalar l'animal mascle, amb la particularitat que *ca*, com el llatí, no posseeix forma femenina directa, la qual s'indica pel mot *cussa*. Notem el jòc de vocables freqüent : — Tu et penses que vindrà?... *Ca!* — *Cussal!*... dic jo. — F. CAMPS (de Migjorn gran, Menorca).

Sobre BUTLLETÍ, II, 10 : D'un *tòrt*, o d'un que no hi veu més que d'un ull, se'n deia *lòsk*, i aquesta denominació encara perdura en expressions com aquesta : *Va perdre un ull, i va quedar llosc*. Mes, per lo comú, *llosc* significa avui *un que hi veu poc*. — *Guerx*, *guerxa* és estràbic, estràbica. — F. CAMPS.

Sobre BUTLLETÍ, II, 37 : En menorquí *sò* és masculí i significa «el temps de fer una dormida». — F. CAMPS.

Sobre BUTLLETÍ, II, 38 : El verb *engaltar* vol dir per a nosaltres «prendre a la banda, a una galta del trajecte». Ex. : *Cavall que engalta, no va a sa cuera* (joia); *Mus diuen que el món engalta | i som noltros qui engaltam : | tots som fills d'un pare Adam | i un vol ésser més que s'altre*. (Cançó popular.) — F. CAMPS.

Sobre BUTLLETÍ, II, 38 : Per *llambregar* a Menorca diem *llambretjar*, ço és, «ésser com un llambre» : *El pescador veu com llambretja l'escata del peix, quant aquest surt a cara d'aigua*. I quan fa *llamps* (*llampecs*) es diu que *llampetja*. — F. CAMPS.

Sobre BUTLLETÍ, II, 39 : Aquí és molt usat el *sotjar*, *anar a les sotges* o *anar sotjo cum callando*. (Per l'expressió llatina soldada a la frase, recordi's el *menjar pa i callemus*, equivalent a *menjar pa i callem*, ço és, *pa i res més*.) *Sotjar* significa «seguir els passos a algú sens que se n'adoni». Aquest verb reflecteix una certa semblança amb el *sotoar* o *sotoiar*, «vigilar, estar a l'aguait, *tenir sota l'ull*»: *El gat sotoa la rata, | i si la cosa va bé | l'agafa de sota* (ço és, *de cop*) | *i ja la té*. — F. CAMPS.

Sobre BUTLLETÍ, I, 38 ss. El mot *collada* a Menorca vol dir «la depressió del terror que uneix dugues altures; el portell que fa la serra que uneix dugues muntanyes». Cal advertir que s'usa també *coll* en sentit idèntic. *Coll* i *collada* conserven, doncs, en el nostre dialecte, el mateix sentit que tenia abans el castellà *collado*, que no volia dir *monte* ni *montaña*, sinó *depresión del terreno entre dos montes altos*. — F. CAMPS.

Serveixi de petita contribució a l'estudi del problema lèxic sobre les paraules *ca* i *gos* suscitat per P. Barnils (BUTLLETÍ, II, 8), la nota següent, que traiem d'un llibre de l'*Arxiu Municipal* d'Igualada, de l'any 1607 : «... *que tots los qui tenen cans y gossos axí grans com xichs los hayen de tenir fermats en ses cases a ban de V per quiscú e quiscuna vegada que será contrafet, e mes sels dona facultat a qualsevol persona que tropia ningú ca, en qualsevol vinya lo puga matar o fer matar, y se li donerá per cada gos un real...*». — G. CASTELLÀ (de Igualada).